

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta „ 6—
četrt leta „ 3—
na mesec „ 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta „ 9—
četrt leta „ 4-50
na mesec „ 1-60

Za inozemstvo celo leto „ 28—
Upravništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzojavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Na avstrijskih srednjih šolah se vpeljejo strelne vaje!!!

Praga, 27. julija. Pričenši z jesenskim šolskim letom se uvedejo po vseh avstrijskih srednjih šolah, in sicer za dijake zadnjih dveh razredov, torej na gimnazijah za sedmo in osmošolce, na realkah pa za šesto in sedmošolce strelne vaje, pod nadzorstvom vojaških oblasti. Korno poveljstvo v Pragi se je že obrnilo na češki deželni šolski svet z vprašanjem, koliko dijakov bi prišlo v poštev, ker namerava že z jesenskim šolskim letom pričeti s poslovanjem tega pedagoškega unika. Vendar strelne vaje ne bodo obligatorne in k sreči za enkrat klasifikacija še odpade.

Prestolonaslednik Franc Ferdinand za delomožnost češkega deželnega zbora.

Praga, 27. julija. »Prager Tagblatt« potrjuje vest, da se je nova posredovalna akcija čeških veleposelnikov obeh narodnosti, izposlovati delomožnost češkega deželnega zbora, izvršila po inicijativi prestolonaslednika Franca Ferdinanda, katerega se je tudi izročil cel elaborat tozadevnih, pred kratkim se vršecih konferenc.

Trgovska pogodba med Avstrijo in Srbijo.

Belgrad, 27. julija. V včerajšni dopoldanski seji avstrijskih in srbskih delegatov se je preskusil zapisnik o trgovski pogodbi med Avstrijo in Srbijo. Pogodbo podpisajo danes zvečer.

Podrobnosti o trgovski pogodbi med Avstrijo in Srbijo.

Belgrad, 27. julija. Trgovska pogodba med Avstrijo in Srbijo vsebuje razne carinske olajšave in znižanje glede nekaterih avstrijskih izdelkov, kakor glede porcelana in dr., dočim je za Ogrsko dovoljen uvoz vina, lesa, cementa, moke itd. Kakor se zatrjuje, se dovoljuje Srbiji uvoziti v Avstrijo samo svežo zaklano živino, in sicer 20.000 volov in 50.000 prašičev, in sicer v plombiranih vozovih in v vrečah in pod najobsežnejšimi varnostnimi odredbami.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 27. julija. V nadaljnjem svojem govoru polemizira trgovski minister Hieronimy zlasti proti narodno - gospodarskemu nazarju poslanca Sterenja, ki trdi, da baš radi preozke spojitve z Avstrijo ogrska industrija ne napreduje in ne more napredovati. Vlada se bode tudi nadalje zanimala za razvoj industrije, toda materialno bo posegla vmes le po najobsežnejšem prestudiranju v posameznih slučajih. Nato se sprejme indennitetna predloga z veliko večino. Temu sledi obravnava o rekrutni predlogi. Pripadniki 1848 in Justhove stranke so proti predlogi, ker po njih mnenju niti organizacija ogrskega honveda ne odgovarja nacionalnim zahtevam. Seja se danes nadaljuje.

Nadškof dr. Stadler publiciral v Bosni boromejsko encikliko v hrvaškem jeziku.

Sarajevo, 26. julija. Nadškof dr. Stadler je publiciral boromejsko encikliko v oficijalnem listu za bosanski klerus »Vrhbosnik«, in sicer v hrvaški prestavi, da se na ta način seznanijo klerus z vsebino enciklike. Kakor je sporočil neki kanonik, je naročil nadškof posameznim župnikom, da naj vsebino enciklike objavijo vernikom tudi raz prižnico. Nadškof dr. Stadler je utemeljil proglasitev boromejske enciklike s tem, da se njena historična vrednost ne da tajiti. Tudi ne uvideva vzroka, zakaj ne bi smel razglasiti od papeža izdanega oklica in zakaj bi to opustil samo radi tega, ker to ni všeč in povolji gotovim zunanjim izven katoliške cerkve stoječim in nezadovoljnim individuum, ki katoliško cerkev in njene dogme sramote in zaničujejo. Ravno radi tega, da protestira proti tem napadom na katoliško cerkev in njene institucije, je dal razglasiti boromejsko encikliko, in sicer v hrvaškem jeziku, da se tudi vsi sloji seznanijo natančno z njeno povsem opravičeno vsebino.

Dunaj, 27. julija. »Hrvatska korrespondenca« poroča iz Sarajeva, da smatra bosanska deželna vlada promulgacijo boromejske enciklike po nadškofu dr. Stadlerju za interno cerkveno zadevo in da ne namerava v nikakem oziru proti razglasitvi nastopiti. Konfiskacija lista »Vrhbosnik«, ki bi prišla pri zabranitvi promulgacije enciklike edino v poštev, je že radi tega nemogoča, ker se je enciklika tudi drugod v Avstriji, po drugih škofijah nemoteno objavila, četudi le v latinskem jeziku.

Sarajevo, 27. julija. Bosanski protestanti dosedaj niso dvignili proti promulgaciji boromejske enciklike po nadškofu dr. Stadlerju v Bosni nobenega protesta, akoravno je bila enciklika v Bosni že pred tedni publicirana. Izjavljajo, da zaradi tega niso protestirali, ker dosedaj sploh ni bilo znano, da se je boromejska enciklika publicirala tudi v Bosni. Katoliška duhovščina je namreč skrivala list »Vrhbosnik«, v katerem je bila objavljena enciklika, in razven njih in posameznih strogo katoliških mož, ki pridno zahajajo v cerkev k pridigam, sploh nihče ni vedel, da je bila enciklika tudi v bosanski nadškofiji promulgirana.

Celjski nemškutarji — zopet pogoreli v okolici.

Celje, 26. julija. Ker se je dr. Ambrožiču in njegovi magistratni gardi v nedeljo ponesrečil shod v Levcu, so poskusili včeraj v Spod. Hudinji. V Lovračevu gostilno je došel »kvadrat-doktor« Ambrožič, večni študent Bechine, mestni mitničar Beneš in so tam tri ure pred shodom napajali — seveda za »Südmarkin« denar — nekaj kmetov. Ko pa bi se imel začeti shod, so došli Slovenci. Ambrožič se jih je tako ustrašil, da

si še govoriti ni upal, temveč jo je s svojimi tovariši odkuril, ne da bi se shod sploh vršil. Ta dva »uspešna« shoda kažeta, kakšen vpliv ima jo celjski magistratovec v slovenski okolici.

Trgovski odnosi med Turčijo in Bolgarsko.

Carigrad, 27. julija. Turška vlada je vročila Bolgarski memorandum, v katerem zahteva ureditev glede bolgarsko-turških trgovskih odnosov. Bolgarska je turškim zahtevam ugodila in najbrže se sklene med obema državama posebna trgovska pogodba.

Vpokojen podadmiral.

Dunaj, 27. julija. Viceadmiral Ziegler gre v pokoj.

Letošnji cesarski manevri.

Dunaj, 27. julija. Od avtentične strani se izjavlja, da se letošnji cesarski manevri vrše na vsak način in sicer v severnoogrskem komitatu Cips.

Potreščine premoga pri upravi državnih železnic za leto 1911.

Dunaj, 27. julija. Uprava avstrijskih državnih železnic potrebuje za leto 1911 naslednjo množino premoga: Črna premoga 230.000 ton, rjavega duhovskega premoga 317.000 ton, nadalje rjavega premoga iz Zgornje Avstrijskega 70.000 ton, iz Štajerske 40.000 ton, iz Koroške 8.000 ton, iz Kranjske pa nič. Cena za eno tona je 6-819 K proti 7-405 lanskega leta.

Italijanski kralj pogorel s svojimi načrti glede splošne omejitve in utesnitve mornarice.

Pariz, 27. julija. »Matin« poroča o načrtu, katerega je izdelal italijanski kralj Viktor Emanuel glede tega, kako bi se dalo omejiti morskoroževanje posameznih držav. V svojem načrtu natančno razpravlja, kako bi se dale omejiti ladje glede tonske vsebine, glede dopustne hitrosti in glede oboroženosti. Glede tega naj bi se določila za bojne ladje maksimalna meja. Kralj Viktor Emanuel pa je s tem svojim načrtom pri vplivnih evropskih državah propadel.

Povodenj v Bukovini.

Črnovlec, 27. julija. Radi neprestanih nalivov v zadnjih dneh so vse reke močno narasle. Mnogo vasi in krajev je popolnoma ali deloma pod vodo. Promet je povsod oviran. Povzročena škoda je naravnost velikanška.

Neurje na Ogrskem.

Budimpešta, 27. julija. V komitatu Szolnok je valed zadnjega neurja nastopila velika povodenj, ki je povzročila ogromno škodo in zahtevala tudi nekaj človeških žrtv. Po dosedanjih poročilih je vtonilo 25 oseb.

Velik požar na Ogrskem.

Zala, 27. julija. V občini Zala St. Ivan je izbruhnil več-

raj požar, kateri se je radi močnega vetra hitro razširil, tako da je v najkrajšem času vpepelil 24 številčk z gospodarskimi poslopji vred. Škoda znaša nad 200.000 K.

Čuden otrok.

Praga, 27. julija. Na praški kliniki se nahaja otrok, katerega še do danes niso mogli krstiti, ker se ne da dognati, ali je fant ali dekle.

Strela udarila v vojake.

Kolonija, 27. julija. Blizu mesta se je nahajala infanterija na vajah. V en bataljon vojakov je udarila strela. Več častnikov je težko ranjenih.

Morilec dr. Crippen.

London, 27. julija. Nekateri listi poročajo, da je dr. Crippen s svojo ljubico že aretovan.

London, 27. julija. Za parnikom »Montrose«, na katerem se nahaja morilec dr. Crippen s svojo sedanjostjo ljubico, prejšnjo svojo stenografinjo, pluje hitrejši parnik »Lavrencia«, na katerem se nahaja šef londonske policije. V Londonu so mnenja, da parnik »Lavrencia«, ki pluje mnogo hitreje kakor »Montrose«, še dohiti »Montrose« na morju. Aretacijo dr. Crippena izvrši detektiv na prostem morju. S tem se izogne Angleška takoimenovanemu izročilnemu postopanju.

Kretsko vprašanje.

Atene, 27. julija. Predsednik skupščine na Kreti Venezelos je izjavil, da ne bo več kandidiral v bodočo narodno skupščino.

Reorganizacija vseučilišča na Grškem.

Atene, 27. julija. Ministrski svet se je posvetoval v svoji seji o reorganizaciji vseučilišča in sklenil radi tega, da se odslovi 15 profesorjev.

Kolera.

Rotterdam, 27. julija. Tukaj je obolel neki ruski mornar z imenom Horn, ki je dospel semkaj na ruski trgovski ladji, na koleri in včeraj tudi umrl. V mestu vlada med prebivalstvom radi tega veliko razburjenje.

Nemiri v Perziji.

Petrograd, 27. julija. Iz Teherana prihajajo vedno resnejše in zelo vznemirjajoče vesti. Odkar je bil Seid Abdulah umorjen, se vrše v mestu žalne demonstracije. Trgovine so zaprte. Fanatični veletržci so izjavili, da ne odpro prej svojih prodajalnic, dokler se morilec ne izsledi. Ugledni perzijski meščani so se zaprli v mošeje, ki istotako izjavljajo, da mošeji ne zapuste prej, dokler se ne najde morilec. Tajni agitatorji rujejo proti Rusom, češ da so oni morilci Seid Abdulaha. Rusko poslanstvo v Teheranu pošilja neprestano v Petrograd skrbne polna poročila. Položaj je tem težavnejši, ker je perzijski regent obolel in vrh tega še grozi energični prefekt mesta s svojo demisijsko.

Pomlajenje stranke!

Reklamne fraze so najmanj vredne! Med take fraze štejemo zgorajšnji napis, na katerega je zabrenkljal sedaj tudi g. Lampret v Kranju. Kaj se je zgodilo? V Ljubljani se je ustanovilo novo politično društvo »Skala«. In na to skalo se građe mo-gočne stavbe — katere bodo obćudovali naši potomci; iz te skale bo prišumljal na udarec Mojzesa, katerega rojstni kraj pa danes še ni poznan, vrelce, iz katerega bo slovenska napredna stranka pila svoje pomlajenje.

Dobro, nam bo prav, ako se te nade izpolnijo, dasi smo si v svesti, da na skalnatih tleh ne rase veliko, in še tisto, kar zraste, rase počasi! Pa nič ne de, mi pozdravljamo mlado društvo, ter mu želimo najboljših uspehov, če prav nam, ki stojimo pri strani, ni prav umljivo, čemu so bili v odbor poklicani le mlajši idealni rodoljubi — brez starega debla se drevo v spomladi ne more pomladiti! —, in čemu da je bilo potrebno, o ustanovitvi društva ostenativno obvestiti tudi eksekutivni odbor slovenske napredne stranke, v katerem imajo mlajši rodoljubi itak večino.

Sumljivo je, da pozdravljajo novo društvo elementi, ki so po njihovi besedi tudi stali v slovenski napredni stranki, ki pa do sedaj niso opravljali drugega dela, nego, da so blato in gnoj valili na stranko, katere člani so bili sami.

To daje misliti! Ali vzlie temu pozdravljamo novo društvo z najboljšimi voščili, ker smo prepričani, da se ni ustanovilo v namenu, da bi imelo v slovenski napredni stranki prvi glas, pridobitev drugih sredstev, katera so potrebna za razvijanje političnega življenja, pa bi prepuščalo drugim.

Svetujemo, da naj se mlado društvo, ki leži šele v zibelki, ne upija ni nad hvalo, katero noslja na njega gospod Lampret v Kranju, ker bi drugače takoj nastala nevarnost, da se pomlajenje spremeni v anarhijo.

Upamo, da bo »Skala« krepila disciplino v slovenski napredni stranki, in da je ne bo razbijala, kakor to morda upata Lampret in Plut v svojih sreih.

V tem upu kličem: strelec naprej!

Če bi pa »Skala« ubijala disciplino, brez katere nobena politična stranka ne more obstajati — potem bi ne ostajalo drugega, nego odpor, in — razdor!

Udarjena bi pa bila pri tem le slovenska napredna stranka!

Mislimo, da smo govorili dosti jasno. —r.

Deželni odbor in »Schulverein« v bratski družbi.

V Šiški ima znana grofica Auerperg zavod za male otroke. Zavod

je popolnoma nemški, vzdržuje ga pa nemško društvo »Schutzengelverein«. Da se deco v tem zavodu že v najnežnejši mladosti vzgojuje v nemškem duhu, nam pač ni treba naglašati. Ako bi ne bil zavod zasnovan kot pomemčevalnica, bi ga pač ne podpiral nemški šulferajn. A znano je, da za ta zavod v prvi vrsti pripeva šulferajn, in sicer tako izdatno, da se lahko naravnost trdi, da ga vzdržuje samo to pomemčevalno društvo in nihče drugi. In temu germanizatornemu, v službi nemškega šulferajna stoječemu zavodu je naš deželni odbor naklonil 800 K podpore v pokritje najemščine! »Slovenec« je ta škandal obšel v zelo nedolžno obleko. Priobčil je namreč to - le notico: »Društvo »Angel varih« je dovolil deželni odbor v pokritje najemščine 800 K. Društvo ima v Šiški zavod za male otroke.« Angel varih! Kako nedolžno se to glasi, a vendar se društvo zove samo »Schutzengelverein« in nič drugače. Zakaj se »Slovenec« boji imenovati otroka po pravem njegovem imenu? Ali se morda sam sramuje dejanja, ki ga je zagrešil deželni odbor? Saj je pa tudi res prava sramota, da deželni odbor slovenske dežele Kranjske podpira šulferajnski zavod. Potem pa snujejo klerikalci narodna obrambna društva! Pojte se solit s tako narodno obrambo! Sicer pa nas stvar sama ni čisto nič presenetila. Po škandalu s »Kranjsko hranilnico« je pri klerikalcih vse mogoče. Morda je bilo med pogoji, ki jih je narekovala »Kranjska špar-kasa«, da je dala za Marijanišče dario v znesku 20.000 K in posojilo v znesku 140.000 K, tudi ta, da mora za to deželni odbor dati šulferajnske-mu zavodu podporo 800 K!! Pri naših klerikalcih je vse mogoče, pri deželnem odboru pa tudi! Res, studi se nam ta propadla banda! Fej!

Škandali v Unionu.

V večernem listu smo na kratko zabeležili govorice, ki krožijo o mestu glede dogodkov zadnjih dni v katoliškem hotelu »Union«. Kakor smo sedaj poizvedeli, je stvar sledeča. Restavratore Bračič se z gospodarji »Uniona« ne razume, kakor se ni še noben restavratore razumel in se menda tudi ne bo. Na kateri strani je krivda večja, to je za javnost brez pomena. Prepripi so trajali že dlje časa in so dosegli vrhunec, ko je Bračič razobesil povodom 25letnice Ciril Metodove družbe zastavo. Storil je to seveda, da bi privabil kaj gostov in kaj zaslužil, klerikalni gospodarji pa so se zaradi zastave strahovito repenčili, kar pa jim ni nič pomagalo. Klerikalci trde, da so Bračiču pogodbo, ki jo ima, odpovedali, Bračič trdi nasprotno, da mu pogodba ni odpovedana. Iz tega je nastal škandal, ki ga je sedaj vse mesto polno. Unionovi gospodarji so Bračiču naznanili, da bodo 21. t. m. začeli z in-

venturo. Bračič pa tega ni pripustil. Na to so mu gospodarji pisali po odvetniku, da začne 23. z inventuro, na kar jim je Bračič po svojem odvetniku odpisal, da inventure ne bo. Na to so gospodarji napravili na državno pravdnistvo ovadbo proti Bračiču in ga obdolžili, da je že več zabojev stvari ukradei in odpasal iz Ljubljane. Dravno pravdnistvo je, ne da bi se bila začela kaka preieka-va, ne da bi bil o tem sploh kak preiskovalni sodnik kaj vedel, kar ustmeno odredilo hišno preiskavo ter policiji naročilo, da intervenera. Bračič zopet pravi, da ni ničesar ukradel, marveč da je le poslal svoji rodovini na letovišče perilo in obleko. Faktum je, da je državno pravdnistvo svojo odredbo vsled energične intervencije ter pojasnil Bračičevega odv., g. dr. Novaka zopet preklicalo in da v ponedeljek, ko so hoteli Unionovi gospodarji zopet imeti inventuro, ni dalo policijske asistencije in se inventura ni vršila. Sedaj je položaj tak, da se bo moralo sodno dognati, če je Bračiču pogodba res odpovedana ali ne. Spričo tako srditega sovraštva je seveda naravno, da govore Unionovi gospodarji vsakovrstne stvari o Bračiču, Bračič pa zopet o Unionovih gospodarjih. In tako hodijo na dan res jako lepi škandali. Na srečo je škof kot glavni delničar Uniona popolnoma neobčuten za take stvari in si misli: Naj bo v Unionu tako ali tako, da je le v blagajni pink pink.

Nove občinske volitve v Mostah!

Torej je vendarle enkrat rešila deželna vlada klerikalno pritožbo proti občinskim volitvam v Mostah. Za rešitev je rabila nič manj, kakor poldrugo leto! A da je pritožbo rešila, kakor so klerikalci želeli, je tudi umljivo. Saj je Schwarz samo hlapec klerikalnih kolovodij in ne ukrene ničesar, kar bi ne bilo pogodu njegovim gospodarjem. Pravzaprav se čudimo, da Teo na pritožbi ni sedel še nadalje pol leta. Morda ga je spravil z ravnotežja zadnji protestni shod v Mostah? Ej, semtertja pa je vendarle dobro, ako se gotove gospo-de malo potegne za ušesa, se jih vsaj vzbudi iz spanja... V Mostah bomo torej imeli nove volitve. Zopet bomo šli naprednjaki združeni v boj proti črnuhom, in to pot mora biti naša zmaga nad klerikalci še sijajnejša, kakor lani!

Ne razumejo slovensko.

Piše se nam: Zadnje nedeljo po noči je hotela večja slovenska družba v Podrožici na vlak, ki pelje proti Jesenicam. Zahtevali so vozne listke seveda v slovenskem jeziku — to-ča službujoči uradnik ni razumel ali ni hotel razumeti niti besede slovensko. Cela družba se je nato napotila v pisarno in zahtevala pritožno knjigo. Uradnik seveda spet ni hotel razumeti, kaj je to pritožna knjiga. De-

jal je, da je »prosim« edina slovenska beseda, ki jo razume. Po dolgem obotavljanju je pa hočeš nočeš vendarle privlekel od nekod pritožno knjigo, kamor je družba zapisala svoj protest. — Bomo videli, če bo kaj pomagalo...

»Rdeči Prapor« na cesti.

Socijalni demokraciji na Sloven-skem ne cveto rožice. Ne samo, da se število njenih pristašev vedno krči, nahaja se ta stranka neprestano tudi v hudih gmočnih neprilikah. Svoje velike križe pa ima s svojim časopis-jem, pred vsem pa s svojim glasilom »Rdeči Prapor«. Dasi je agitacija za list med sodrugi nad vse živahna, vendar se list nikdar ne more dokopati do zelene vejice. Že spomladi smo čuli, da hoče tiskar Lampret odpovedati »Rdečemu Praporu« nadaljni tisk, ako se v gotovem roku ne poravna dolgor. Stvar se je končno le uredila. Govorilo se je takrat, da je dr. Tuma prevzel neke obveznosti za »Rdeči Prapor«. List pa seveda s tem ni postal aktiven. Dolg je zopet narastel, tiskar pa je zahteval plačilo. Prišlo je do diferenc in posledica teh diferenc je bila, da je tiskar Lampret postavil »Rdeči Prapor« na cesto. Sedaj so socijalni demokratje brez strehe za svoj list. Ker brez go-tovega plačila neče nihče tiskati, bo prav težko dobiti tiskarno. Kakor ču-jemo, se vrše pogajanja med socijal-nimi demokrati in Dragotin Hribar-jevo tiskarno. Ta pogajanja so baje že toliko uspela, da se bo »Rdeči Prapor« vsaj za sedaj tiskal pri Hribar-ju. Kako dolgo, to je seve drugo vprašanje. — Časopisje reprezentuje moč vsake stranke. Ako časopisje kake stranke ne more uspevati, je to znak, da dotična stranka nima v sebi življenske sile. In tako bo tudi s socijalno - demokratsko stranko in njenim časopisjem.

V slovo Slovincem.

»Beogradske Novine«, katerih lastnik je Stevan Gjurčič, ki je bil podpredsednik na vseslovenskem časnikarskem shodu v Sofiji, so pri-občile kot epilog k slovenskemu iz-letu v Belgrad, ta - le simpatično pi-san člančič: »Dragi gostje so nam bili Slovenci, o katerih trpljenju in na-logah smo dobili blede slike iz dopi-sa v angleškem listu »Standard«, v katerem se slikajo vsa brutalna na-silstva, katerih nedolžna žrtev je ta simpatičen narod, Slovenci, ki naj-bolj živo čutijo naše jade in bolesi, bolj živo, kakor katerikoli drugi na-rod slovanski, ker so v položaju, da razumejo dušo našega naroda v tež-kih trenutkih preskušanj. Slovence smo sprejeli s čustvi, za katera nima izraza narodna ljudska govornica. — Solze radostnice ob prihodu, solze žalostnice ob slovesu, so bile slab izraz one množine čustev, ki so objemala takrat naša srca. Pri sestanku s Sr-bi so se duše slovenskih gostov utap-

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti. (Dalje.)

»Oh, Špelica — ti si me izdala! Oh, Špelica! Tako sem ti zaupal, ka-kor cesarskemu bankovcu, ti me pa goljufaš. Vse vem, vse vem! Nekega starega Laha imaš, ki ti je vse to kupil, kar tukaj vidim. S tistim sta-rim Lahom me goljufaš... Oh, sram te bodi! Goljufaš me...«

»Motiš se,« je rekla zdaj Adel-gunda resno. »Tisti stari Lah je res vame zaljubljen ali med nama ni nič, prav nič...«

»Oh, saj vem,« je jokala Angelik, »nič ni med vama, prav nič, časih še srajce ne.«

»Angelik — ne govori takol! Morda ti bom kdaj kaj več povedala, a danes ne morem. Danes tako ni mo-goče s teboj pametno govoriti.«

Opirajoč glavo ob roki je Angelik ječal, da se je svoji nezvesti ljubici resnično smilil. A vendar mu ni pri-voščila niti ene tolažilne besede.

»Ti si taka, kakor je bila tista vdova v Efezu, ki je mislila, da je

njen mož mrtev, pa se je na njegovi krsti zabavala z drugim. Mož pa ni bil mrtev in je spet k sebi prišel... bilo je potem gorje... Tudi jaz sem bil tri tedne mrtev, namreč zaprt, in ti si se med tem zabavala s starim Lahom. Ali zdaj sem že zopet živ, namreč prost in zdaj bom jaz napravil gorje... o gorje...«

Razljučen je planil Angelik po-konci, dvignil je pest in grozeče je govoril:

»O, tekla bo kri v potokih in mrljici bodo ležali na poljani kakor pohojene kobilice, in poslal bom go-reče žveplo z neba...«

»Angelik, ti si znorel,« ga je pre-kinila Adelgunda. »Pojdi domu in naspis se in pridri jutri, da se mirno pomeniva.«

»O čem naj se pomeniva?« je zopet žalostno ječal Angelik. »Da si me zavrgla, to tako vem. Oh, kako sem nesrečen. Ugasni luč, da ne bom videl te svoje nesreče, drugače bom še skoprnel same žalosti. Ali pa imej še mene rada.«

»Bodi pameten, Angelik! Dveh ljubimcev vendar ne morem na-enkrat imeti.«

»Zakaj ne? Kjer je za enega do-volj, tudi drugi ne bo stradal. Špe-lica, še mene imej rada...«

Toda Adelgunda se ni in se ni dala pregovoriti, nego je zdaj s pri-jaznim prigovarjanjem, zdaj s trdimi besedami dopovedovala Angeliku, da se morata na vsak način ločiti. Obe-tala mu je sicer, da bo rada z njim obćevala, ga prosila, naj jo večkrat obišče in mu celo slovensno oblju-bila, da postane rada njegova žena, če si ustanovi le količjak ugodno eksistenco, toda Angelika ni s tem niti potolažila, niti odpravila iz hiše. Angelik je zdaj jokal in se zdaj jezil, zdaj je prosil in zdaj grozil, šel pa le ni. Adelgunda je postajala vse ne-mirnejša in srditejša, toda Angelik se ni premaknil z zofe, na katero se je bil vsedel. Naposled je Adelgunda poklicala dekle in ji naročila, naj gre po policaja. Izrekla je to pač samo kot grožnjo, a pomagalo je takoj. Komaj je slišal Angelik besedo »po-licaj«, je že planil po konci kakor bi ga bila zadela palica patra Špinače. Pred oči mu je stopil temni in vlažni policijski zapor, spomnil se je vseh stenic, ki so ga pikale, spomnil se na-gusne hrane in ostrih zasliševanj in se v hipu spremenil v krotko jagnje.

»Že grem,« je rekel užaljen v svojih najavetejših čustvih. »Sam pojdem. Ni treba nič policaja klicati. Če pa misliš, da se ti odpovem, se motiš.«

»Bodi vendar pameten, Angelik,« je zdaj prijazno rekla Adelgunda. »In za slovo mi daj poljub.«

»Ne dam ga,« jo je moško za-vrnil Angelik. »Le to ti rečem, če mene ne maraš, pa drugega tudi ne boš imela.«

In ponosno je pograbil svoj klo-buk in brez slovesa je zapustil sobo.

Iz hiše pa ni mogel, kajti hišna vrata so bila že zaklenjena. Adel-gunda ni mislila na to, da bi bila po-slala dekle odpret vrata, Angelik pa je bil preponosen, da bi bil šel nazaj vprašat za ključ.

Kolovratil je nekaj časa po veži in po dvorišču in se naposled vsedel na zaboj, ki je stal pri vratih.

»Če prej ne, jutri zjutraj bo že kdo vrata odprl,« je rekel sam pri sebi in se stegnil na zaboj ter vzlic vsem razburjenjem tega dneva trdno zaspal in spal do dneva tako, da se je moral zjutraj še skrivati po stop-nicah, ko je hišnik odklepal vrata.

»To hišo moram enkrat natanko revidirati,« je razmišljeval, ko je šel proti svojemu domu, »in s kakim človekom se moram seznaniti, ki tu stanuje — o ni še vse izgubljeno, Špelica moja, ni še vse izgubljeno.«

(Dalje prihodnja.)

ljale v dušo naroda srbskega, čutili so, da smo si vsi enaki v trpljenju, v obupu in v bratskem sočutju. Za nas ostanejo neizbrisni vtiski iz bivanja slovenskih gostov v naši sredini. Oni za nas ostanejo vsikdar boritelji za resnico, za pravo in pravico, borci za svobodo, brez katere ni življenja. Niso Slovenci revolucionarji, kakor jih dolže njihovi in naši neprijatelji. To so mučeniki za svobodo, boritelji za pravni red v državi, ker vedo ceniti svobodo, a znajo tudi umreti zanjo... Zato tudi lahko razumevamo našo dušo in ustvarijo ž njo živo, nesmrtno zajednico.

Ob slovesu pošiljamo slovenskim bratom iskrene in bratske pozdrave, prepričani, da se uresničijo naše in njihove nade in da bo obsijalo zlato solnce z blagimi in življenje tvornimi žarki vse slovanstvo. Mi Srbi, ki smo stoletja trpeli mučne in strašne izkušnje, razumevamo moč in vrednost istine, ki je izražena v besedah: V veri je rešitev. Naša vera v pravico in pravo je tako velika in silna, da mora preživeti vsako nasilje in vsako krivico. To svojo vero delimo s slovenskimi brati, ter jim pošiljamo bratski, iskreni pozdrav: Delajte in upajte!

Sokolska slavnost v Rajhenburgu.

V Rajhenburgu je v zadnjih letih opazati živahno narodno gibanje. V trgu imajo pač odločilno besedo možje, ki so zares narodni in ki kažejo svojo narodnost tudi v delu. Preteklo nedeljo so imeli v Rajhenburgu sokolsko slavnost. V goste so jim prišla razna sokolska društva s Štajerskega in Kranjskega. Kar pa je slavnost najbolj poveljevalo, je bila prisotnost srbskih gostov — srbskih Sokolov, ki so prihiteli iz Zagreba, da s tem pokažejo svojo bratsko ljubezen do slovenskega naroda. Srbskih Sokolov je bilo okrog 40. Slovenci so jih seveda sprejeli z odprtimi rokami ter se v vsakem oziru potrudili, da jim napravijo bivanje na slovenskih tleh kolikor mogoče prijetno. Pri tem so samo obžalovali, da jim to pot ni bila dana prilika pozdraviti v svoji sredi tudi hrvaških Sokolov, ki se žal niso odzvali vabilu. Slavnost je uspeša v vsakem oziru prekrasno. Najlepši vtisk pa je napravilo to, da se je slavnosti udeležilo izredno mnogo kmetskega ljudstva.

Vendar tudi Gorenjska!

Ze več let ni bilo v pravi Gorenjski mogoče niti ene nove podružnice Ciril-Methodove družbe ustanoviti, pač pa je zaspalo več starih. Zadnje nedeljo pa so pokazali prebivalci Begunj in Breznice, da živi tudi na Gorenjskem zavedno in za vse dobro in plemenito dovzetno sloven. ljudstvo. Ustanovila se je namreč za omenjena dva kraja in sosednje vasi nova Ciril-Methodova podružnica. Ustanovni občni zbor se je vršil pri Šturmovih v Poljčah ob dokaj številni udeležbi. Glavno družbo je zastopal potovalni učitelj Ante Beg. V odbor so bili izvoljeni: g. Anton Stroj, tovarnar v Zupzah, predsednik; g. Ana Azmanova (Breznica), podpredsednica; g. Josip Azman, nadučitelj (Breznica), tajnik; gđe. Ivanka Jegličeva, tajnica; ga. E. Oman, učiteljica, blagajničarka; g. Fr. Kunovar (Zirovnica), blagajnik. Odborniki: g. Val. Šturm (Poljče), gđe. Ivanka Jegličeva (Selo), g. Sim. Mežek, gđe. Rezika Kostlova, g. Jos. Zemlja, (Vrba), ga. Avgustina Zavrlava, g. Vikt. Stroj. Pregledovalca računov sta gg. Zavrla Valentin in Mežek Fr., delegata pa gđe. Pavla Grilčeva in Fr. Kunovar. Nova podružnica šteje že nad 70 članov ter je oddala glavni družbi nad 140 K. Glavno zaslugo za tako krasen začetek imajo gospe Omanova in Kalanova ter g. Azman. Naj bi ta zgled rodoljubne požrtvovalnosti zbudil tudi ostale kraje po Gorenjskem.

Policijske vesti.

Pri kopanju konj.

Ko so včeraj v Ljubljani ob Trnovskem pristanu dragonci kopali konje, so se nudili gledalcem zanimi-

vi prizori. Naprej so veslali s čolnom, za katerega je bil privezan konj, na tem pa je sedel dragonec, za njim pa so jahali drugi. Pri tem je padel nek dragonec v vodo in prišel pod konja. K sreči se je pa kmalu izkobilac izpod njega in priplaval do čolna. Nek drug dragonec je izgubil v vodi čevlji. Dvama konjema ni bila kopel posebno povšečna in sta splavala na obrežje ter dirjala potem proti sv. Jakoba mostu. Eden se je zaletel pri Jelačinovi filijalki v vrata, a k sreči se pri tem ni nič hudega zgodilo. Svoje glavneža so potem ustavili ter ju odvedli v hlev.

Tatvina v cerkvi.

V noči od 15. na 16. t. m. je bila v farni cerkvi v Bautrehu pri Iglati ukradena srebrna, pozlačena monstranca, vredna 1200 K, srebrn, pozlačen kelihz belosvilnatim velumom, na katerem so bile z zlatom natisnjene črke: I. H. S., vreden 800 K in še več drugih cerkvenih dragocenosti. Tata še niso dobili.

V Ameriko

jo je hotel popihati ter se izogniti vojaški suknji Matija Gašparovič. Fant pa ni imel sreče, kajti predno je prišel še v vlak, ga je stražnik Večerlin ustavil in odvedel v zapor. Fant je bil »nobel«. Kupil si je bil vozni listek za II. razred. Saj pa tudi lahko. Imel je namreč pri sebi 1090 K denarja, za katerega je priznal, da ga je pred odhodom ukradel doma svojemu očetu.

Razne stvari.

* **Samomor v železniškem vozu.** Iz Budimpešte poročajo: Predvčerajšnjim so našli v nekem kupeju dunajskega brzovlaka truplo nekega 60letnega moža. Iz dokumentov, katere so našli pri njem, je razvidno, da je mrtvec identičen s 64letnim železniškim blagajnikom Adamom Sikoro iz Tešnja. Sikora se je med vožnjo ustrelil.

* **Velika defraudacija.** Predsednik ameriške »Sidelity Trust Company« naznanja, da je pomožni tajnik in knjigovodja Avgust Ropke poneveril družbi 1,140.000 dolarjev. Ropkeja, ki je v Novem Jorku in Chikagi zelo špekuliral, so zaprli.

* **Granata ranila vojaka.** Pri strelnih vajah topničarstva v Czarny-Dunajewu je granata težko ranila topničarskega karporalu Fiwegerja; konja mu je pa ubilo. Fiwegerja so prenesli v bolnico in najbrže ne bo okreval.

* **Viharji v Severnem morju.** V Kielskem zalivu so pri veslanju zaradi razsajajočih viharjev utonile štiri osebe. — Pri Bohnsacku so utonili štirje ribiči. Dva druga ribiča, ki sta padla v morje, so rešili.

* **Parnika sta se zadela.** Blizu Medlitzta sta se zadela dva parnika. Eden, z imenom »Babelsberg«, se je potopil. Vsi pasažirji so se rešili, le mašinist je bil ranjen.

* **Nepazljiva asistentinja.** Na kliniki profesorja Petrinija v Bukarešti je prišlo vsled zmote pri pripravi zdravil več bolnikov v smrtno nevarnost. Nek asistent je nekaterim bolnikom injiciral nek serum. Namesto da bi stanje bolnikov zboljšalo, se je poslabšalo. Ko so serum analizirali, se je pokazalo, da je asistentinja bolnične lekarne vsled nepaznosti vzela namesto 120 gramov sublimata 120 gramov. Pregledala je namreč decimalno piko. Nepazljivo asistentinjo so zaprli.

* **Boksar Jefferies gluh.** Boksar Jefferies bo vse svoje življenje gluh. Zdravniki so namreč izjavili, da sta mu vsled groznih udarcev, katere je dobil od zamorca, popokali ušesni mreni.

* **Vojna v srednji Ameriki.** »Sun« poroča iz Bluefilda: Pristaši Estrade so 22. t. m. premagali čete predsednika Madriza pri Aloyapa. Madrizove čete so bežale ter pustile več sto mrtvecev in ranjencev na bojišču. Pristaši Estrade korakajo zdaj proti Managui.

* **Roosevelt in Taft se zabavata na državni stroški.** »New York World« objavlja ostre napade na Roosevelta in Tafta, ki smatrata dr-

žavni ladji »Mayflower« in »Sylph« popolnoma kot svoji. Roosevelt je pustil napraviti na »Mayflowerju« kopališče za 40.000 mark, kar je morala država plačati. Taft se vozi zdaj s to ladjo ob morški obali in gosti na državne stroške več svojih prijateljev in svojo rodbino. List označuje to uporabo državnih ladij za nezakonito. Že pet let se te dve ladji niste udeležili manevrov. Več nego 800.000 mark je stalo njih vzdrževanje. In vse to le za zabavo Rooseveltovo in Taftovo.

* **Trda buča.** V Lukah pri Malenovicah na Češkem prebiva zidar Jan Horák, ki ima trdo bučo, kakor morda malokdo. Horak si zida pravkar hišico. Zadnjič opoldne, ko je ravno prenehal z delom, se naenkrat zabliska in blisk švigne naravnost v Horákovo glavo. Klobuk, ki ga je imel Horák na glavi, je blisk popolnoma raztrgal, zidarjeva glava pa je ostala čisto cela in nepoškodovana. Blisk je šel skozi celo telo in pri palcu desne noge ven. Horák je ležal par ur v nezavesti, drugi dan pa je že spet zidal svojo hišico. Za trdo bučo bi lahko marsikdo zidarja Horáka zavidal.

* **Sara Bernhardtova in bokser Sullivan.** Znana tragedinja Sara Bernhardtova je nekoč gostovala v Sydneyu v Avstraliji. Slučaj je nanesel, da je v hotelu ravno poleg njene sobe prebival znani bokser John Sullivan. Sara Bernhardtova je doma cel dan na glas deklamirala razne monologe iz svojih vlog, tako na glas, da je bilo vse slišati v sosednjo Sullivanovo sobo. Bokserja, ki je ljubil ob prostih trenutkih mir, so ti monologi silno dražili. Tu nekoč stopi iz sobe, istočasno pa se odpro tudi vrata tragedinje in Sara je stopila na hodnik. Sullivan vrže na njo divji pogled in spusti par neartikuliranih glasov, ki so bili še najbolj podobni oddaljenemu grmenju. Učinek je bil popolen — Sara je bežala v svojo sobo in zvečer je že ni bilo več v hotelu; Sullivanu ni bilo treba več poslušati monologov Sare Bernhardtove.

* **Meteori v juliju in avgustu.** Julij in avgust sta meseca, v katerih pada največ meteorov. V ostalih mesecih je meteorov prav malo. V maju in juniju n. pr. pade vsako uro približno 5 do 6 meteorov, v juliju in avgustu pa po 20 do 25. Od 27. do 31. julija pade največ meteorov v ozvezdju vodarja. Zvezdarji pravijo, da bo letos padlo največ meteorov dne 12. avgusta, in sicer v ozvezdju Perzeid. Ker to noč zahaja mesec že pred 11. uro ponoči, bo padanje meteorov prav lepo videti — če bo le jasno nebo.

* **Granit kot gnojivo.** Poljedelsko ministrstvo v Združenih državah Severne Amerike poroča, da tamošnji poljedelci rabijo z velikim uspehom na drobni prah zdrobljen granit kot gnojivo. 20 centov na prah zmletega granita velja tam okoli 14 K, obsega pa toliko rodovitnih snovi, da bi sicer veljale celih 400 K. Zmleti granit je veliko boljši za izboljšanje težke zemlje, nego drobni pesek, ki obsega samo kremen. Granit namreč obsega mnogo živca in slide, ki sta izvrstni gnojivi.

Za kratek čas.

— Kdo je največji izumitelj zadnjih deset let.

— Moj mož!

— Kako to!

— Ti bi to spoznala, če bi ga slišala, kake izgovore izumlja, kadar pride ob dveh ponoči domov.

Indajatelj in odgovorni urednik:

Rado Pustecolemek.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 26. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910. za 50 kg 9 48
Pšenica za april 1911. za 50 kg 9 76
Rž za oktober 1910 za 50 kg 7 06
Koruz za avgust 1910 za 50 kg 5 04
Oves za oktober 1910 za 50 kg 7 23

Še ostalo.

Ariz ni ariz! 20. via. cenele.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 26. julija 1910.

Malozemski papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	93-80	94-—
4-2% srebrna renta	97-65	97-85
4% avstr. krona renta	93-75	93-95
4% ogr.	92-05	92-25
4% kranjsko deželno posojilo	96-50	—
4% k. o. češke dež. banke	94-—	95-—

Srečke.

Srečke iz l. 1860 1/2.	234-90	238-90
„ 1864.	324-—	330-—
„ tiske	154-25	160-25
„ zemeljske I. izdaje	297-75	303-75
„ II.	278-25	284-25
„ ogrske hipotečne	247-25	253-25
„ dun. komunalne	531-—	541-—
„ avstr. kreditne	526-—	536-—
„ ljubljanske	82-50	88-50
„ avstr. rdeč. križa	63-75	67-75
„ ogr.	38-20	42-20
„ bazilika	28-50	32-50
„ turške	257-—	258-—

Delnice.

Ljubljanske kreditne banke	445-—	447-—
Avstr. kreditnega zavoda	666-75	667-75
Dunajske bančne družbe	545-50	546-50
Južne železnice	107-25	108-25
Državne železnice	734-50	735-50
Alpine-Montan	735-50	736-50
Češke sladkorne družbe	233-50	235-—
Živnostenske banke	261-25	262-—

Valute.

Cekini	11-36	11-38
Marke	117-37	117-57
Franki	95-35	95-45
Lire	94-75	94-95
Rublji	2-53	2-54

Naprodaj sta

2 postelji, jedilna miza
in stara obleka.

Elizabetna cesta 7, vrata št. 3.

10 kron nagrade

dobi, kdor prinese nazaj kanarčka, ki je odletel pred enim mesecem.

Elizabetna cesta št. 7, vrata št. 3.

Okrajna bolniška blagajna v Ljubljani

naznanja vsem svojim članom tužno vest, da je njen večletni uradnik g.

Ignacij Pogačar

danes opoldne v 36. letu starosti nagloma preminul.

Pogreb bo v sredo, 27. t. m. ob 6. uri zvečer iz mrtvašnice pri Sv. Krištofu na pokopališče pri Sv. Križu.

V Ljubljani, 25. julija 1910.

Vinski zakon

ki ga mora imeti nabitega vsak gostilničar, vsak vinski trgovec in vsak vinar gradnik

sicer zapade strogi kazni

. . . se dobiva v

„Narodni knjigarni“

v Ljubljani

Prešernova ulica št. 7

po 70 vin. s poštno 80 vin.

Išče se stanovanje

z eno sobo in kabinetom ali dvema sobama za avgust.

Ponudbe na upravnishvo »Slovenskega Naroda«.

63

Službo pisarja, sluge

(v pisarni, zavarovalnem, denarnem zavodu (s kavcijo) portirja, skladiščnika itd. isto pisarniški pomočnik, slovenščine in nemščine popolnoma vešč. Vstop takoj. — Ponudbe pod »P. P.« na upravnišvo »Slov. Naroda«.

45

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18 je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11 upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po 5 1/4% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštna hranilnica račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel glavno zastopstvo »Prve češke življenske zavarovalnice«.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v združni pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavnica: K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:

K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domači slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno-gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mladenost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

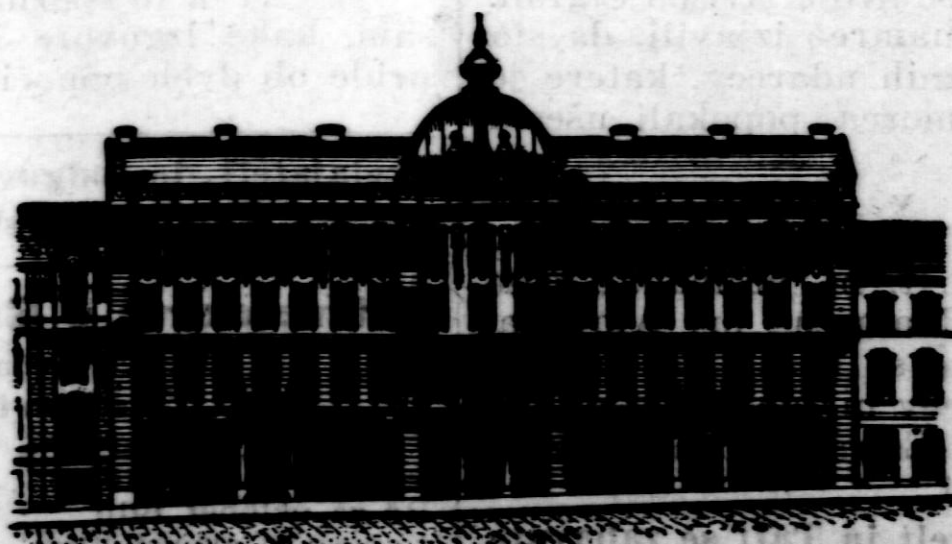
∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4% brez odbitka; nevzdržene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.

4